

[Ove Jensen.]

venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne.

Vi finder, at det i den nuværende situation er betydningsfuldt, at befolkningen og erhvervslivet så hurtigt som muligt får sikkerhed for, at der vil blive gennemført en politik, som kan medføre en helt nødvendig styrkelse af betalingsbalancen og dermed give mulighed for en tilbagevenden til høj og stabil beskæftigelse.«

Statsministeren fik sit augustforlig vedtaget, men vismandsrapporten viser nu, at de to problemer, som statsministeren ønskede løst, bliver yderligere forværret i 1977.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne til det af hr. Ove Jensen stillede spørgsmål sige, at jeg egentlig finder det ejendommeligt og også beklageligt, at der her i folketinget kan rejses spørgsmål på grundlag af en redegørelse fra det økonomiske råds formandskab, specielt naturligvis fordi denne ikke er offentliggjort og i henhold til samordningsloven egentlig heller ikke kan offentliggøres. Den kan ikke offentliggøres, før mødet har været holdt i det økonomiske råd, og det skal, som det er bekendt, afholdes den 31. i denne måned. Jeg mener også, det er aldeles uhensigtsmæssigt at drøfte problemerne på dette grundlag.

Til trods for at det drejer sig om et fortroligt materiale, er enkelte centrale skøn ganske vist blevet citeret i dagspressen og også under en vis sensationel overskrift, men det siger i sig selv intet, in tet, før man kender de forudsætninger, der ligger bag disse skøn, og de analyser, der har ført frem til disse skøn. Det kan, hvis man ikke tager disse ting med, meget let blive et slag i luften, og man kan drage helt urimelige konklusioner.

I regeringen følger vi naturligvis fortsat den økonomiske udvikling, og vi har ikke fundet grundlag for i hvert fald indtil nu at ændre de hidtidige skøn. Vi må altså se på den redegørelse, der henvises til, før vi overhovedet kan vurdere tingene og udtale os med rimelighed om det.

De forlydender, der har været fremme i dagspressen, kan naturligvis give anledning til, at man i høj grad gennemgår de forskellige skøn, og det vil regeringen gøre.

Hvordan spørgeren i øvrigt på grundlag af et par løsevne skøn og uden kendskab – for det må jeg sige det må være – til den analyse og de forudsætninger, der ligger bag, kan nå til den konklusion, at regeringens økonomiske politik er brudt sammen, forstår jeg egentlig ikke, og det er i hvert fald ikke regeringens vurdering.

Jeg er naturligvis vidende om, at redegørelsen – netop i formiddag, tror jeg det er – er kommet ud, men spørgsmålet er jo stillet længe før, og konklusionerne har hr. Ove Jensen også draget på et tidligere tidspunkt.

Men indtil videre kan regeringen ikke kommentere det yderligere.

Ove Jensen (FP):

Jeg takker naturligvis statsministeren for svaret og agter i øvrigt ikke at gå ind i nogen diskussion med statsministeren om, hvorvidt folketingets forretningsorden skal ændres af hensyn til, hvad der kan stilles spørgsmål om. Det skal jeg afstå fra.

Med hensyn til, at statsministeren ikke finder grundlag for at ændre de nuværende skøn, går jeg ud fra, at de tal, som i hvert fald er kommet til offentlighedens kendskab, og som viser, at betalingsbalanceunderskuddet i 1977 bliver af en størrelsesorden som sidste år, vel må give regeringen anledning til virkelig alvorlige overvejelser.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge statsministeren, hvordan det føles som øverste chef for forretningen Danmark at læse pressens overskrifter f. eks. i dag. Hvis statsministeren ikke har læst disse overskrifter, kan jeg citere et par enkelte: »Værste krise siden anden verdenskrig«. »Vi risikerer at blive sat under administration«. »Udenlandske diktater truer den vaklende danske økonomi«. »Der skal findes helt nye veje, hvis dansk økonomi skal redde«. osv. osv.

Og så vil jeg også godt spørge statsministeren, om han er indstillet på at finde de nye veje, som en del af pressen har gjort opmærksom på er nødvendige for at redde økonomien og beskæftigelsen. Eller er statsministeren indstillet på at fortsætte den traditionelle vej med nye skatter og afgiftsforhøjelser, den vej, som har ført os så langt ud i moradset, at det efterhånden kniber for os at få fast grund under fødderne.

Hvis statsministeren er indstillet på at gå